

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ ἐν Πάτραις κ. Κωνσταντῖνος Στρούμπος, ἐκπληρῶν τὴν τελευταίαν θάλασσαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀνάλαβε τὴν δι' ἑαυτὸν τοῦ ἐξόδου ἀνεγερσάντων Παρθενωγαγείου ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, δι' ἧς θέλει δαπανῆσαι περὶ τῆς 40,000 δραχμῶν.

Ἐπὲρ τοῦ μνημείου τοῦ λόρδου Βύρωνος προσήνεγκον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἡ κυρία Καμάρα ν. ὄρ 50, οἱ κκ. Π. Βαλαωρίτης 50, Ε. Φύχας 25, Χ. Πρεστεντέρης Τυπάλδος 10.

ΕΜΙΛΙΟΣ ΑΙΤΤΡΕ.

Ὁ τηλεγράφος ἀνήγγειλεν ἡμῖν πρὸ ἡμερῶν τὸν θάνατον τοῦ διασημοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Ἐμιλίου Αἰττρέ, φιλοσόφου καὶ φιλόλογου ἐπιφανοῦς. Ὁ Αἰττρέ ἐγεννήθη ἐν Παρίσι τοῦ 1 Φεβρουαρίου 1801. Ἄμα διανύσας τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἐν οἷς διεκρίθη διὰ λαμπρῶν ἐπιτοχιῶν, ἐνεγράφη φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν νοσοκομείον. Ἀλλὰ ὑπὸ ἐμφύτου εὐθόμως κλίσεως εἰς τὴν σπουδὴν τῆς φιλολογίας, παρήτηθε μετ' αὐτὸ τῆς ἱατρικῆς, καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἑλληνικῆς, τῆς ἀραβικῆς, τῆς σανσκριτικῆς καὶ ἄλλων ἀρχαίων γλωσσῶν. Φύσει ἔχων τὸ πνεῦμα ὀρθὸν καὶ ἐπιστημονικὸν καὶ ἀκαταπόνητος ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὁ Αἰττρέ ἀφωσιώθη ἔκτοτε ὀλόκληρος εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐπιστήμης. Εἶχεν ἦδη πρὸ διετίας ἰδρύσει, τῇ συμπράξει καὶ ἄλλων, τὴν «Ἐβδομαδιαίαν ἱατρικὴν ἐφημερίδα», ὅτε ἐξεργάγη ἡ βουλιακὴ ἐπανάστασις τοῦ 1830, ὃ δὲ Αἰττρέ, ὅστις ἀνήκεν εἰς τὸ δημοκρατικὸν κόμμα, συνηγορήσθη μετὰ τῶν ἀνατρεφάντων τὸν θρόνον τοῦ Καρόλου Ι', μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον προσελήθη εἰς τὴν σύνταξιν τῆς «Ἐθνικῆς», ἧς ὑπῆρξε μέχρι τοῦ 1851 εἰς τὸν διακεκριμένον συντακτῶν. Ἀλλ' ὅμως ἡ πολιτικὴ δὲν ἀπέσπασεν αὐτὸν ὅλως ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν, τὸ δὲ 1837 ἔβρουσε μετὰ τοῦ Decimus de Velleis νέαν ἱατρικὴν ἐφημερίδα, τὴν «Παῖραν», καὶ τῷ 1839 ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐξαμηνιαίας αὐτοῦ μεταφράσεως τῶν ἔργων τοῦ Ἰπποκράτους, ἧτις ἀποτελοῦσα 10 τόμους ἐπεκυρώθη τῷ 1861, προσεπόρισεν δὲ εἰς τὸν συγγραφεὰ αὐτῆς τὴν τιμὴν καὶ ἐκλεχθὲ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου. Τῷ 1844, ἀποθανόντος τοῦ Fauvriel, ἐξελέχθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σοφοῦ Σωματείου ὅπως ἀποτελέσῃ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥ ἔτι ἀνατεθειμένη ἡ συγγραφή τῆς «Φιλολογικῆς ἱστορίας τῆς Γαλλίας», ὅστ' ὁ ὑπῆρξεν εἰς τὸν πρωτίστου συντακτῶν τοῦ 21^{ου}, 22^{ου}, καὶ 23^{ου} τόμου τῆς ἱστορίας ταύτης, καὶ ἤρξατο ἔκτοτε τῶν μακρῶν καὶ ἐμβριθῶν ἔρευνῶν ἐπὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ὧν πρῶτον ἐξέγον ὑπῆρξε τὸ κατόπιν ἐκδοθὲν μέγα αὐτοῦ λεξικὸν τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

Περὶ τοῦ χρόνου τούτου ὁ Αἰττρέ συνεδέθη μετὰ τοῦ Ἀργούστου Comte, τοῦ διασημοῦ ἱδρυτοῦ τῆς θετικῆς φιλοσοφίας, κατεστάθη δὲ μετ' αὐτὸ εἰς τὸν ἐνθεροτέρου αὐτοῦ ὁπαδῶν. Τὸ διανοεῖται πνεῦμα αὐτοῦ, τὸ ἐν παντὶ τὴν ἀριθμοῖαν θρησκείαν, ἐσαγηνεῦθη ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ χαρακτήρου τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τούτου δόγματος, παρέμεινε δ' ἐπὶ μακρὸν ὁπαδὸς τοῦ Comte, καὶ ὑπὸ τῆς ἐμπνεύσεως αὐτοῦ πολλὰ εἰς ἐπιγεγένητο θεωρίας, ἰσχυρῶς ὑπ' ἄλλων πολεμηθείσας, ἃς καὶ αὐτὸς κατόπιν ἐγκατέλειπε.

Ἐπελθούσης τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1848, ὁ Αἰττρέ ἐγένετο μέλος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐδόθη πάλιν ὅλος εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας. Τῷ 1854 προσελήθη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ «Journal des Savants», ἐν ᾧ δημοσίευσε πληθὺν ἄρθρων, τῷ δὲ 1857 ἔβρουσε τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῆς θετικῆς φιλοσοφίας», τὴν ὅσταν διηρῶσεν ἀδιαλείπτως ἔκτοτε. Τῷ 1863 ἤρξατο τὴν δημοσίευσιν τοῦ κυριωτάτου αὐτοῦ ἔργου, τοῦ λεξικοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, τὸ ὅποιον ἐπεράτωσεν μετὰ 9 ἔτη, ἦτοι τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1872. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος (1863) ὁ Αἰττρέ παρουσιάσθη ὑποψήφιος εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν· ἀλλ' ἡ δημοσίευσίς βιασιώτατης διατριβῆς, ἐν ᾗ ὁ φανατικὸς ἐπίσκοπος Duranlouer κατηγορεῖ τὰ δόγματα αὐτοῦ ὡς ἀνήθηκα καὶ ἀσεβῆ, παρεκώλυσε τὴν ἐκλογὴν του. Ἐν ἔτει 1870, ὅτε αἱ γερμανικαὶ στρατιαὶ ἐχώρουν πρὸς

τοὺς Παρισίους, ὁ Αἰττρέ ἐβδομηκοντούτης ἦδη ὑπέκρινε εἰς παρακελεύσεις τῶν φίλων του ἔφυγεν ἐκ τῆς πρωτεύουσας· ἐλθὼν δὲ εἰς Βορδῶν, ἀνέλαβεν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Γαμβέττα διοργανωθείσῃ αὐτόθι πολυτεχνικῇ Σχολῇ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας.

Ἐκλεχθεὶς τῷ 8 Φεβρουαρίου 1871 βουλευτῆς Σηκουάνα ἐν τῇ ἐθνικῇ Συνελεύσει ὁ Αἰττρέ ἔλαβε θέσιν ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐν ταῖς τάξεσι τῶν δημοκρατικῶν, ὑπεστήριξε δὲ σταθερῶς διὰ τῆς ψήφου του τὴν πολιτικὴν, ἣν ἐνεκαίνισεν ὁ Θιέρς. Μὴ ἔχων τὸ δῶρον τοῦ λόγου δὲν μετείχε τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας γνώμην αὐτοῦ ἀνέπτυσεν ἐκάστοτε ἐν τῷ τύπῳ δι' ἄρθρων ἐμβριθῶν καὶ ἰσχυρῶν, ἐν οἷς διέλαμπεν ἡ μετριότης καὶ ἡ φιλοπατρία τοῦ ἀνδρός.

Τὴν 30 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1871, παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἀντίθεσιν τοῦ Duranlouer, ἡ γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐξέλεξε τὸν Αἰττρέ μέλος αὐτῆς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Villemain. Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐξηρέθησαν ἐπὶ τοσοῦτον τὸν βίβιον ἐπίσκοπον τοῦ Ὀρλεάν, ὥστε ἀμέσως ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας. Τὸν Δεκέμβριον δὲ τοῦ 1875 ἐξελέχθη γεροσισατῆς ἰσθμίου.

Ὁ Αἰττρέ ὑπῆρξεν εἰς τὸν εὐρυσθενέστατον τῆς Γαλλίας ἀνδρῶν, θιασώτης ἐνθερμῶς τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ πνεύματος, καὶ γλωσσολόγος ἐκ τῶν διατετακωτέρων. Πλὴν τῶν προμνημονευθέντων ἔργων δημοσιεύσας καὶ πολλὰ ἄλλα συγγράμματα καὶ πραγματείας διακρινόμενας ἐπὶ ἐμβριθεῖα καὶ γλαφυρότητι, ὧν μία ἡ «Περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς ἀρχαίας γαλλικῆς ποιήσεως», μελέτη μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ χάριτος γεγραμμένη, δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσμων», ἐν ᾗ δημοσίευσεν καὶ μεταφράσας τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς Ἰλιάδος εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν τοῦ 8^{ου} αἰῶνος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «Ἀθηναίον» ἑλληνικὸν χειρόγραφον μεγίστης ἱστορικῆς ἀξίας ἀνεκαλύφθη πρὸ μικροῦ χρόνου τοῦ καθηγητοῦ Βασιλειῶσκη ἐν τῇ «Συνδικῇ Βιβλιοθήκῃ» Μόσχας. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο περιέχει ἱστορικὴν ἀφήγησιν τῆς κατὰ τὸ 1040 ἐπαναστάσεως τῶν Βουλγάρων κατὰ τὸν Βούζαντινον, συγγραφείσασιν ὑπὸ ἀνδρός, αὐτόπτου μάρτυρος τῶν γενομένων. Ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται κατ' ἔκτασιν καὶ περὶ τῶν Βλάχων, οὓς καταγγέλλει ὡς πρωταίτιους τοῦ βουλγαρικοῦ κινήματος, ὀρίζων ἀκριβῶς τὰς γεωγραφικὰς αὐτῶν τοποθεσίας καὶ τὴν φυλετικὴν αὐτῶν συγγένειαν πρὸς τοὺς Βεσσούς, τοὺς οἰκοῦντας ἐν δυσπροσίτοις χώραις παρὰ τὸν Δούναβιον καὶ τὸν Σάον. Διὰ τῆς ἐρεῖσεως τοῦ προμνημονευθέντος ἱστορικοῦ κειμηλίου τὸ περὶ καταγωγῆς τῶν Βλάχων ζήτημα, περὶ οὗ ἔγραψε κάμπολλα ὁ Rüstler, ὁ Jung καὶ ἄλλοι, θά παράσχη ἴσως τὸ ἐνδόξου εἰς νέας καὶ θετικωτέρας ἐθνολογικὰς ἐρεῖνας.

Ἡ ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἀνέθηκεν εἰς τὸν ὑφηγητὴν κ. Σπυρίδωνα Λάμπρον τὴν ἐκδοσὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἀθῆναις ἐκδοθέντων ἀπανθισμάτων τοῦ αυτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου ἐκ τῶν ζωολογικῶν συγγραμμάτων τῆς ἀρχαιοῦς. Ἡ ἐκδοσις αὕτη θ' ἀποτελέσῃ τὸν πρῶτον τόμον σειρᾶς νέας ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Supplementum Aristoteleum· ἔσται δ' ἡ σειρὰ αὕτη συμπλήρωμα τῆς ἀπάντη τῆς Ἀκαδημίας γενομένης μεγάλῃς ἐκδόσεως τῶν ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων, διότι ταῦτα, τὰ τε σωζόμενα καὶ τὰ ἀπολωθέντα, θεωροῦνται ὡς ἡ πρωτίστη πηρὴ τῶν ἀπανθισμάτων τοῦ Πορφυρογεννήτου.

Εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅπως οἱ Ἄγγλοι θεολόγοι ἐρίζουσι περὶ τοῦ ἀγγλικοῦ κειμένου τῆς Ἁγίας Γραφῆς, λόγῳ ὅτι ἐν τῇ ἀγγλικῇ μεταφράσει δὲν ὑπάρχουσιν ἀκριβῶς μετενηνεγμένα τὰ θεῖα ῥήματα. Ἐσχάτως ἐξεδόθη ἐν Λονδίνῳ ἡ ἀγγλικὴ μετάφρασις τῆς Νέας Διαθήκης ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ ἀκριβολογηθεῖσα ὑπὸ θεολόγων καὶ ἑλληνιστῶν, οἵτινες ἀντέβαλον πᾶσαν ἀγγλικὴν φράσιν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν πρωτότυπον. Τῆς νέας δὲ ταύτης μεταφράσεως ἐπωλή-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[28 Μαΐου (Πέμπτη) 1881]

Οι μεγάλοι δούκες τῆς Ῥωσσίας Σέργιος, Παῦλος καὶ Κωνσταντῖνος, μεταβαλόντες τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ὁρομολόγιον, ἐπανέρχονται μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ προτίθενται νὰ διατρίψωσιν ἐπ' ὀλίγον ἐν Φαλήρῳ. — Κατὰ τὴν «Ὠραν», μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ἡ μεγάλη δούκισσα τῆς Ῥωσσίας Παυλόβνα, ἐπιβαίνουσα τῆς βρωσσικῆς θαλαμηγοῦ «Ἐρικλίκ». — Μέχρι τέλους τοῦ παρόντος μηνὸς ὁ στρατὸς ἡμῶν συμπληροῖ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένην δύναμιν ἐξ 82,000 ἀνδρῶν. Μέχρι τῆς 10 Μαΐου οἱ προσελθόντες κληρωτοὶ καὶ ἐπίστρατοι τοῦ 1880 ἦσαν 51,858, καὶ οἱ ἐθελοταῖ οἱ προσελθόντες εἰς κατάρτιν εἰς τὴν χωροφυλακίαν, τὸ πεζικὸν καὶ ἰδίως τὰ εὐζωνικὰ σώματα 13,150, τὸ ὅλον 65,008. Ἐν δὲ προσέθεσται καὶ τοὺς προϋπάρχοντας 12,000 ἄνδρας, ἔχομεν ἐν συνόλῳ 77,008. Ὑπολογιζόμενον ὅτι κατὰ μέσον ὄρον προσέρχονται νῦν καθ' ἑκάστην ἑβδομῆρα καὶ ἐπίστρατοι 1250, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἀπὸ τῆς 11 Μαΐου μέχρι τέλους αὐτοῦ θὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁλοκληρουμένων πέντε χιλιάδων. — Τὸ νέον ἑλληνικὸν δάνειον τῶν 120,000,000 ἐκτίθεται εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν περὶ τὰ μέσα προσεχοῦς Ἰουνίου ἐν Λονδίῳ, Παρισίοις, Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀθήναις. — Ἐκκοινοποιήθη ἀπὸ προχθὲς εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Γεννάδιον, γραμματεῖα τῆς ἐν Βιέννῃ πρεσβείας, ἡ μεταθέσις τοῦ εἰς τὴν τοῦ Λονδίνου πρεσβείαν, ὡς ἐπιτετραμμένου. — Ἡ ἀνάκρισις εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἑλλησιματου τοῦ ταμείου ὀθῶν ἐξακολουθεῖ εἰσέτι. — Κατὰ τὴν «Πατρίδα» Σύρου, ὁ κ. Στ. Σκουλοῦδης ὑπέβαλε προτάσεις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀιματοποιήσιν Ἑταιρίαν, ὅπως αὕτη συγγενεῦθῃ εἰς μίαν μεγάλην αἰματοποιήσιν ἑταιρίαν, σχηματισθισομένη ὑπ' αὐτοῦ μὲ κεφάλαια 40-50,000,000 ὀρ. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, δεχθὲν κατ' ἀρχὴν τὰς προτάσεις, ἐμελλεν ἐσχάτως ν' ἀπαντήσῃ ὀριστικώτερον. — Καταπλέουσι προσεχῶς εἰς Πειραιᾶ τὰ βρωσσικὰ θωρηκτὰ «Μέγας Ναύαρχος» ναυλοχῶν ἤδη ἐν Νεαπόλει καὶ «Μέγας Πέτρος», ἐκπλεύσας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκ Κρονστάνδ. Ὡστε μετὰ τὸν κατάπλου τοῦ θωρηκτοῦ «Πρίγκηπος τοῦ Ἐδιμβούρου», ἐν Φαλήρῳ θὰ ναυλοχῶσι τὰ ἐξῆς βρωσσικὰ πλοῖα: «Μέγας Πέτρος», «Μέγας Ναύαρχος», «Πρίγκηψ τοῦ Ἐδιμβούρου» θωρηκτὰ, «Σβετλάνα», «Ἀσκόλ», «Μαργαρίτης» καὶ τὸ «Ψεζουαπέ», ξύλινα σκάφη. — Κατὰ τοὺς ἐκλογικοὺς ὀριστικοὺς καταλόγους τοὺς καταρτισθέντας μετὰ τὴν ἐν εἰς 1880 γενομένην ἐτησίαν αὐτῶν ἐπιθεώρησιν, ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων ἀνέρχεται εἰς 371,195, ἐνῶ οἱ ἐν τοῖς καταλόγοις τοῦ 1879 ἀνῆρχοντο εἰς 424,945. — Κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ἀπολύονται ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας διατελοῦντές. — Ἠγγέλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ὅτι προχθὲς ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀγγλίας δύο τῶν ἐκεῖ κατασκευαζομένων κανονισφόρων καὶ τέσσαρες μεγάλαι τορπιλλοφόροι, λίαν δὲ προσεχῶς καταπλέουσιν εἰς Πειραιᾶ. Ἐτεροι δὲ δύο τορπιλλοφόροι, καταπλέουσαι εἰς Πειραιᾶ, προσήγγισαν εἰς Βάστιαν τῆς Κορσικῆς, ὅθεν προσεχῶς ἀναχωροῦσι: δύο δὲ ἄλλαι κατέπλευσαν εἰς Μεσσηνίαν τῆς Σικελίας, ἐνθα παρέλαβεν αὐτὰς ὁ ἐκεῖσε ἀποσταλεὶς ὑποπλοίαρχος τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ κ. Κατῆχηριακίου: ἐπίσης δύο ἄλλαι κατέπλευσαν εἰς Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας. Ἐκ τῶν παραγγελθεισῶν δὲ τορπιλλοφόρων δύο ἄλλαι κατέπλευσαν ἤδη εἰς Φιόμπην τῆς Ἀδριατικῆς, ἐνθα, ἀποῦ παραλάβωσιν ἐκπενδονιστικὰ τορπιλλῶν μηχανήματα, θὰ κατευθυνθῶσιν εἰς Πειραιᾶ. — Ἐξῆθεν τοῦ κόλπου τοῦ Φαλήρου ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν δευτέραν διὰ τῆς «Σαλαμινίας», ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Σχολῆς τῶν ναυκλάστρων, δοκιμαί νέου τινὸς συστήματος ρυμουλκουμένων τορπιλλῶν, ὑπερ ἐκόμισεν ἐνταῦθα ὁ Ἀγγλος ὑποπλοίαρχος Κάρβεϋ, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐφευρεθέν. — Ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν πρὸ τινος συστάσα πολυμελῆς Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰτίων τῆς παρακμῆς τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας καὶ ὑπόδειξιν τῶν τρόπων, δι' ὧν δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἐπαρκὴς αὐτῆς ἀνάπτυξις, ἐξελέξατο ἐτέραν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπήν, ἥτις ἀσχοληθεῖσα εἰς τὴν ἀναθεθεῖσαν αὐτῇ ἐντολήν, ἀφίκετο εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τῆς, καὶ ἀνέθετο εἰς δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς, τοὺς κκ. Γ. Μίλησιν καὶ Θ. Φλογαίτην, τὴν σύνταξιν τῆς προσηκούσας ἐκθέσεως καὶ τὴν κατάρτισιν τῶν καταλλήλων νομοθετημάτων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1433.

[Τὸ πρῶτον λῆθη διαρρηθῆσται ἐν βιβλίῳ.]

Τὸ ἄθροισμα τῶν κύβων τριῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν διαδοχικῶν εἶνε 32,076. Τίνες εἶνε οἱ τρεῖς οὗτοι ἀριθμοί;

1434.

Ἄνευ ἐμοῦ δὲν δόνασαι ὡς ἄνθρωπος νὰ ζήσης;
Ἐὰν ἀλλάξω κεφαλὴν εὐθὺς θὰ μ' ἐνοήσης,
Διότι, καίτοι ἄβυλον, ἀναπληρῶ τὴν γλώσσαν.
Ἄν λάβω ἄλλην κεφαλὴν πλειότερον σφριγῶσαν,
Θὰ πάρω δρόμον, φίλε μου, καὶ ἔλα νὰ μὲ φθάσης.
Ἄν λάβω ἄλλην κεφαλὴν, τὸν κόσμον θὰ γελάσης.

Λινίγματα δημηῳδῶν.

α' — 1433.

Ἄναιδαίνει, καταδαίνει
καὶ χωρὶς νὰ τρώ' παχναίει;
μοναχὰ στριφογυρίζει
κ' ἡ κοιλίτσα τῆς γεμίζει.

β' — 1436.

Ἄπ' ἐπάνω ὄσιν τηγάνι,
ἀπὸ κάτω ὄσιν βκιμπάκι,
κι' ἀπὸ πίσω ὄσιν ψαλίδι.

1437.

Changez vite ma tête et, sans avoir cherché, Vous trouvez la victime et l'objet du pèché.

1438.

Qui est-ce qui dort tout éveillé?

ΛΥΣΕΙΣ

1426.

Γραφίς.

1427.

Ἄλας.

1428.

Βλεφαρίδες.

1429.

1^{ον} Πολλαπλασιαστίος: 12,345,679.

Διαδοχικοὶ πολλαπλασιασται: 9 καὶ τὰ πολλαπλάσια τοῦ 9 μέχρις 81.

2^{ον} Διαδοχικοὶ πολλαπλασιαστίος: 12,345,679 καὶ τὰ γινόμενα τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Πολλαπλασιαστίς 9.

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις γινόμενα οἱ ἀριθμοί: 111,111,111, 222,222,222, 333,333,333 κτλ. μέχρι 999,999,999.

1430.

Γ Α Λ Α

Α Ν Α Ε

Α Α Α Ω

Α Ε Ω Ν

1431.

Εἶν' ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ὠρολόγιον, ὦ φίλοι, ὅπερ μόνος νὰ ρυθμίζῃ ἕκαστος ἡμῶν ὀφείλει.

Δυστυχῆς, ὅστις τὸ δώση.

Ἐπιτυχῆς, ὅστις τὸ διορθῶση.

Ἐν Ἀθήναις.

** Φ.

1432.

Pierre-Lierre.